TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. vasario 23 d. *

Byloje C-122/04

dėl 2004 m. kovo 5 d. pagal EB 230 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo,

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama C.-F. Durand ir M. van Beek, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą K. Bradley ir M. Gómez-Leal, nurodžiusį adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą I. Díez Parra ir M. Balta, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovus,

* Proceso kalba: prancūzų.

palaikomus

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos M. Muñoz Pérez, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

Suomijos Respublikos, atstovaujamos T. Pynnä, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusių į bylą šalių,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai N. Colneric (pranešėja), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič ir E. Levits,

generalinis advokatas L. A. Geelhoed,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. birželio 30 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2005 m. rugsėjo 15 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo panaikinti 2003 m. lapkričio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2152/2003 dėl miškų ir aplinkos sąveikos monitoringo Bendrijoje („Forest Focus“) (OL L 324, p. 1, toliau – „Forest Focus“ reglamentas) 17 straipsnio 2 dalį tiek, kiek ji programos „Forest Focus“ įgyvendinimo priemonėms taiko 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, p. 23, toliau – antrasis komitologijos sprendimas), 5 straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą, bei numatyti, kad minėtas reglamentas galioja iki jo dalinio pakeitimo, kuris turi būti priimtas nedelsiant po to, kai Teisingumo Teismas priims sprendimą.

2 2004 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Ispanijos Karalystei ir Suomijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą Europos Parlamento ir Europos Sąjungos Tarybos pusėje.

Teisinis pagrindas

EB sutartis

3 Pagal EB 202 straipsnio trečią įtrauką:

„Kad šioje Sutartyje nustatyti tikslai būtų pasiekti, pagal joje numatytas nuostatas Taryba:

<...>

— priimamuose teisės aktuose suteikia Komisijai įgaliojimus įgyvendinti Tarybos nustatytas taisykles. Tokiems įgaliojimams vykdyti Taryba gali nustatyti tam tikrus reikalavimus. Ji taip pat turi teisę tam tikrais atvejais pati tiesiogiai naudotis šiais įgaliojimais. Minėtosios procedūros turi atitikti principus ir taisykles, kurias Taryba iš anksto vieningai nustato remdamasi Komisijos pasiūlymu ir gavusi Europos Parlamento nuomonę."

Antrasis komitologijos sprendimas

4 Antrasis komitologijos sprendimas buvo priimtas remiantis EB 202 straipsnio trečia įtrauka.

5 Jis pakeitė 1987 m. liepos 13 d. Tarybos sprendimą 87/373/EEB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 197, p. 33).

6 Pagal antrojo komitologijos sprendimo 2 straipsnį:

„Parenkant įgyvendinimo priemonių priėmimo tvarkos būdus vadovaujamasi šiais kriterijais:

a) valdymo priemonės, kurios yra susijusios su bendrosios žemės ūkio politikos ir bendrosios žuvininkystės politikos taikymu arba su programų, reikalaujančių didelių biudžeto išteklių, įgyvendinimu, turėtų būti priimamos taikant valdymo procedūrą;

b) bendro pobūdžio priemonės, skirtos esminėms pagrindinės priemonės nuostatoms taikyti, įskaitant žmonių, gyvūnų arba augalų sveikatos apsaugos ar saugos priemones, turėtų būti priimamos taikant reguliavimo procedūrą; tais atvejais, kai pagrindinė priemonė nustato, kad tam tikros neesminės teisės akto nuostatos gali būti pritaikomos arba atnaujinamos įgyvendinimo tvarka, tokios priemonės turėtų būti priimamos taikant reguliavimo procedūrą;

c) nepažeidžiant a ir b punktų, patariamoji procedūra yra taikoma kiekvienu atveju, kai ji yra laikoma tinkamiausia.“

7 Šio sprendimo 3–6 straipsniai apibrėžia keturias procedūras: „patariamąją procedūrą“ (3 straipsnis), „valdymo procedūrą“ (4 straipsnis), „reguliavimo procedūrą“ (5 straipsnis) ir „apsaugos procedūrą“ (6 straipsnis).

8 Remiantis to paties sprendimo 4 straipsnio 1 dalimi ir 5 straipsnio 1 dalimi Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas vadybos komitetas ir reguliavimo komitetas, kuriems pirmininkauja Komisijos atstovas.

9 Antrojo komitologijos sprendimo 4 straipsnio 3 ir 4 dalys numato:

„3. Komisija, nepažeisdama 8 straipsnio, patvirtina priemones, kurios taikomos nedelsiant. Tačiau kai numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės, Komisija nedelsdama apie jas praneša Tarybai. Tuo atveju Komisija gali atidėti patvirtintų priemonių taikymą laikotarpiui, nustatytam kiekvienoje pagrindinėje priemonėje, kuris negali būti ilgesnis nei trys mėnesiai nuo tokio pranešimo dienos.

4. Taryba kvalifikuotąja balsų dauguma per šio straipsnio 3 dalyje numatytą laikotarpį gali priimti kitokį sprendimą.

10 Šio sprendimo 5 straipsnio 3–6 dalys numato:

„3. Komisija, nepažeisdama 8 straipsnio, patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka komiteto nuomonę.

4. Kai numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškiama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi, bei informuoja Europos Parlamentą.

5. Jei Europos Parlamentas mano, kad Komisijos pasiūlymas, pateiktas pagal pagrindinę priemonę, priimtą laikantis Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos, viršija toje pagrindinėje priemonėje nustatytus įgyvendinimo įgaliojimus, apie savo poziciją jis informuoja Tarybą.

6. Atsižvelgdama į tokią poziciją, Taryba prireikus gali kvalifikuotąja balsų dauguma priimti sprendimą dėl pasiūlymo per pagrindinėje priemonėje numatytą laikotarpį, kuris jokiu būdu negali būti ilgesnis nei trys mėnesiai nuo tos dienos, kai klausimas buvo perduotas Tarybai.

Jei per tą laiką Taryba kvalifikuotąja balsų dauguma nusprendžia, kad ji prieštarauja pasiūlymui, Komisija jį svarsto iš naujo. Ji gali pateikti Tarybai iš dalies pakeistą pasiūlymą, dar kartą pateikti savo pasiūlymą arba, remdamasi Sutartimi, pateikti pasiūlymą dėl teisės akto priėmimo.

Jei, pasibaigus tam laikotarpiui, Taryba nepriėmė pasiūlyto įgyvendinimo akto ir neprieštaravo pasiūlymui dėl įgyvendinimo priemonių, pasiūlytą įgyvendinimo aktą priima Komisija."

11 Antrojo komitologijos sprendimo 7 straipsnis susijęs su komitetais.

12 Šio sprendimo 8 straipsnis numato atvejus, kai Europos Parlamentas nurodo, kad įgyvendinimo priemonių projektas viršija pagrindinėje priemonėje nustatytus įgyvendinimo įgaliojimus.

„Forest Focus“ reglamentas

13 „Forest Focus“ reglamentas buvo priimtas būtent EB 175 straipsnio pagrindu.

14 Pagal šio reglamento 1 straipsnį jis „Bendrijoje parengia visuotinio, suderinto, išsamaus, ilgalaikio miškų būklės monitoringo programą (toliau – programa), kurioje numatyta:

a) tęsti ir toliau plėtoti:

— oro taršos ir oro taršos poveikių bei kitų agentų ir veiksnių, darančių įtaką miškams, kaip antai biotinių ir abiotinių veiksnių ir antropogeninės kilmės veiksnių, monitoringą,

— miškų gaisrų ir jų priežasčių bei poveikių monitoringą,

— priešgaisrinę miškų apsaugą;

b) vertinti keliamus reikalavimus ir plėtoti dirvožemių, anglies izoliavimo, klimato pokyčio poveikių ir biologinės įvairovės, taip pat ir miškų apsauginių funkcijų monitoringą;

c) nuolat įvertinti monitoringo veiklos veiksmingumą, vertinant miškų būklę ir toliau plėtojant monitoringo veiklą.

<...>“

15 Pagal šio reglamento 2 straipsnio 1 dalį:

„Programa numato veiksmus, kurių imamasi:

a) skatinti suderintą duomenų rinkimą, apdorojimą bei vertinimą;

b) patobulinti duomenų įvertinimą ir skatinti integruotą duomenų įvertinimą Bendrijoje;

c) pagerinti duomenų ir informacijos, renkamos pagal programą, kokybę;

d) toliau plėtoti monitoringo veiklą, kaip numatyta programoje;

e) plėsti supratimą apie miškus, ypač apie natūralių ir antropogeninių veiksnių daromą poveikį;

f) tirti miškų gaisrų dinamiką, jų priežastis ir daromą poveikį miškams;

g) nustatyti rodiklius, taip pat parengti rizikos vertinimo metodikas daugelio veiksnių, darančių įtaką miškams laiko ir erdvės atžvilgiu."

16 „Forest Focus" reglamento 2 ir 3 skirsniai, atitinkamai pavadinti „Monitoringas ir programos tobulinimo ir plėtros priemonės" bei „Nacionalinės programos, koordinavimas ir bendradarbiavimas", apima 4–7 ir 8–11 straipsnius.

17 „Forest Focus" reglamento 12 straipsnis nurodo, kad programa vykdoma ketverius metus nuo 2003 m. sausio 1 d. iki 2006 m. gruodžio 31 dienos.

18 Šio reglamento 13 straipsnis numato, kad Programai įgyvendinti per 2003–2006 metų laikotarpį skiriamos lėšos sudaro 61 milijoną eurų, iš kurių 9 milijonai eurų gali būti panaudojami priešgaisrinės apsaugos priemonėms.

19 Pagal to paties reglamento aštuonioliktąją konstatuojamąją dalį:

„Šis reglamentas visam programos vykdymo laikotarpiui nustato biudžeto institucijos metinio biudžeto tvarka teikiamo finansavimo struktūrą, sudarančią pagrindinę nuorodą 1999 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžeto vykdymo tvarkos ir jo sudarymo procedūros tobulinimo 33 punkto prasme.“ (Pataisytas vertimas)

20 „Forest Focus“ reglamento dvidešimt ketvirta konstatuojamoji dalis nurodo:

„Bendrojo pobūdžio priemonės, būtinos įgyvendinti šį reglamentą, turėtų būti priimtos pagal (antrąjį komitologijos sprendimą).“

21 Šio reglamento 17 straipsnio 2 dalis numato:

„Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi (antrojo komitologijos sprendimo) 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į 8 straipsnio nuostatas.

<...>“

22 Į šios dalies taikymo sritį patenka šios „Forest Focus“ reglamento nuostatos:

„*4 straipsnis*

1. Programoje, sukurtoje remiantis Reglamentu (EEB) Nr. 3528/86 (1986 m. lapkričio 17 d. Tarybos reglamentas dėl miškų apsaugos Bendrijoje nuo atmosferos taršos (OL L 326, p. 2)):

a) tęsiamas ir toliau plėtojamas stebėjimo taškų tinklas, kad būtų atliktos periodinės inventorizacijos tipinei informacijai apie miškų būklę surinkti;

b) tęsiamas ir toliau plėtojamas stebėjimo plotų, kuriuose atliekamas intensyvus ir pastovus miškų monitoringas, tinklas.

2. Išsamios taisyklės dėl pirmosios pastraipos įgyvendinimo nustatomos 17 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

5 straipsnis

1. Vykdant programą, sukurtą remiantis Reglamentu (EEB) Nr. 2158/92 (1992 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas dėl miškų apsaugos nuo gaisrų Bendrijoje (OL L 217, p. 3)), bus tęsiama ir toliau plėtojama informacinė sistema, kad būtų surinkta lyginamoji informacija apie miškų gaisrus Bendrijoje.

2. Programa leidžia valstybėms narėms vykdyti miško gaisrų priežasčių ir dinamikos tyrimus, taip pat nustatyti jų poveikį miškams. Šie tyrimai papildo veiklą ir priemones dėl miško gaisrų, kurių imamasi pagal Sprendimą 1999/847/EB (1999 m. gruodžio 9 d. Tarybos sprendimas, sukuriantis Bendrijos veiklos programą civilinės saugos srityje (OL L 327, p. 53)), Reglamentą (EB) Nr. 1257/1999 (1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies pakeičiantis bei panaikinantis tam tikrus reglamentus (OL L 160, p. 8)) bei Reglamentą (EEB) Nr. 1615/89 (1989 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas, sukuriantis Europos miškininkystės informacijos ir ryšių sistemą (Efics) (OL L 165, p. 12)).

Be to, ir iki 2005 m. gruodžio 31 d. sąmoningumą skatinančios kampanijos, ir priešgaisrinės apsaugos operacijose dalyvaujančių asmenų specialusis mokymas finansuojami atskirai pagal 13 straipsnio 1 dalį, nebent tokios priemonės yra numatytos kaimo plėtros programose.

<...>

5. Išsamios taisyklės dėl 1 ir 2 dalies įgyvendinimo nustatomos 17 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

6 straipsnis

1. Tam, kad būtų pasiekti tikslai, išdėstyti 1 straipsnio 1 dalies b punkte, programa plėtojama vykdant tyrimus, eksperimentus, pristatymo projektus, bandymus ir naują monitoringo veiklą. Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, plėtoja programą, ypač:

a) plėsdama supratimą apie miškų ir kitos miškingos vietovės būklę, taip pat apie jų būklės ir natūralių bei antropogeninių reikšmingų veiksnių sąryšį;

b) įvertindama klimato pokyčių daromą poveikį miškams ir kitai miško žemei, įskaitant poveikius, daromus jų biologinei įvairovei ir jų bei anglies izoliavimo dirvoje sąryšį;

c) atsižvelgdama į susijusius egzistuojančius rodiklius, identifikuoja pagrindinius struktūrinius ir funkcinius ekosistemos elementus, kurie naudojami kaip rodikliai, įvertinant biologinės įvairovės miškuose būklę ir tendencijas bei miškų apsaugines funkcijas.

2. Lygiagrečiai priemonėms, išdėstytoms pirmojoje pastraipoje, valstybės narės gali, Komisijai prašant arba savo pačių iniciatyva, atlikti tyrimus, eksperimentus, pristatymo projektus arba monitoringo tiriamąją veiklą.

3. Priemonės, išdėstytos pirmojoje ir antrojoje pastraipose, padeda identifikuoti galimybes pradėti vykdyti naują monitoringo veiklą pagal programą, kuri iš esmės padėtų kaupti informaciją bei patenkinti monitoringo poreikį srityse, išvardytose pagal 1 straipsnio 1 dalies b punktą. Šios veiklos įgyvendinimas laikomas įvertinimo, nurodyto 18 straipsnyje, dalimi. Plėtodama programą, Komisija atsižvelgia į mokslo, taip pat ir į finansinius poreikius bei apribojimus.

4. Išsamios taisyklės dėl 1, 2 ir 3 dalių įgyvendinimo, įskaitant ir sprendimus dėl naujos monitoringo veiklos įgyvendinimo, nustatomos 17 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

7 straipsnis

1. Tam, kad būtų pasiekti tikslai, išdėstyti 1 straipsnio 1 dalies c punkte ir vykdoma veikla, išdėstyta 6 straipsnyje, Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, atlieka tyrimus, eksperimentus ir pristatymo projektus tam, kad:

a) skatintų suderintą duomenų surinkimą, apdorojimą ir vertinimą Bendrijoje;

b) pagerintų duomenų įvertinimą Bendrijoje;

c) pagerintų duomenų ir informacijos, renkamos pagal programą, kokybę.

<...>

3. Išsamios taisyklės dėl pirmosios pastraipos įgyvendinimo nustatomos 17 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

8 straipsnis

1. Veiksmai, numatyti 4 straipsnyje, 5 straipsnyje, 6 straipsnio 2 ir 3 dalyje ir 7 straipsnio 2 dalyje, vykdomi pagal nacionalines programas, kurias parengia valstybės narės dvejų metų laikotarpiams.

2. Nacionalinės programos pateikiamos Komisijai per 60 dienų nuo šio reglamento įsigaliojimo ir vėliau iki pirmesnių metų lapkričio 1 d. prieš prasidedant kiekvienam trejų metų laikotarpiui.

3. Valstybės narės pritaiko savo nacionalines programas, Komisijai jas patvirtinant, ypač tam, kad būtų išplėsta monitoringo veikla, parengta pagal 6 straipsnį.

4. Nacionalinės programos pateikiamos Komisijai kartu pateikiant ir *ex ante* įvertinimą. Valstybės narės taip pat atlieka vidutinės trukmės įvertinimus per laikotarpio, nurodyto 12 straipsnyje, trečiųjų metų pabaigą ir *ex post* įvertinimus to laikotarpio pabaigoje.

5. Komisija, remdamasi pateiktomis nacionalinėmis programomis arba šių nacionalinių programų bet kuriuo patvirtintu pritaikymu, priima sprendimą dėl finansavimo, padengiant reikalavimus atitinkančias išlaidas.

6. Išsamios taisyklės dėl 1–5 dalių įgyvendinimo nustatomos 17 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, atsižvelgiant į nacionalinius, Europos ir tarptautinius monitoringo mechanizmus tam, kad būtų išvengta bet kokios papildomos administravimo prievolės.

9 straipsnis

<...>

3. Komisija įsteigia mokslinę patariamąją grupę, kuri padeda Miškų nuolatiniam komitetui pasirengti darbui, ypač plėtoti programą, kaip nurodyta 6 straipsnyje.

<...>

6. Išsamios taisyklės dėl 3 dalies įgyvendinimo nustatomos 17 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

10 straipsnis

1. Tam, kad būtų suderinta veikla, nurodyta 4 straipsnyje, 5 straipsnyje ir 6 straipsnio 3 dalyje, bei užtikrintas duomenų palyginimas, vadovuose nurodomi privalomieji ir pasirenkamieji parametrai bei nustatomi monitoringo metodai, taip pat ir duomenų pateikimo formos, naudojamos duomenims perduoti. Vadovai turi būti parengiami pagal egzistuojančias formas, kai tai galima padaryti, ir tam tikrais atvejais.

2. Išsamios taisyklės dėl 1 dalies įgyvendinimo nustatomos 17 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

14 straipsnis

1. Valstybės narės paskiria įstaigas, kompetentingas vadovauti veiklai, vykdomai pagal patvirtintas nacionalines programas tų įstaigų finansiniu ir veiklos pagrindu. Tos įstaigos gali būti arba administracijos, arba kiti subjektai, kuriuos patvirtina Komisija kaip privačius subjektus, vykdančius valstybės tarnybos veiklą, teikiant atitinkamas finansines garantijas ir pagal išsamiose taisyklėse numatytas sąlygas tam, kad ši dalis būtų įgyvendinta.

2. Nepažeisdamos egzistuojančių kompetentingų institucijų, valstybės narės paskiria institucijas ir agentūras, suteikdamos joms įgaliojimus taikyti priemones, priimtas pagal šį reglamentą.

3. Valstybės narės atsako už skaidrią ir veiksmingą Bendrijos teikiamų įnašų kontrolę. Todėl jos priima nuostatas, būtinas:

a) užtikrinti, kad bendrijos finansuojama veikla yra vykdoma faktiškai ir tinkamai, garantuojant Bendrijos teikiamų įnašų panaudojimo skaidrumą;

b) išvengti bet kokio pažeidimo;

c) susigrąžinti įmokas, prarastas dėl bet kokio pažeidimo ar neatsargumo;

d) užtikrinti, kad įstaigose, minimose pirmojoje pastraipoje, veikia tinkamos vidaus valdymo ir kontrolės sistemos;

e) užtikrinti, kad jei įstaigos, minimos pirmojoje pastraipoje, nėra viešieji subjektai, valstybės narės atsako už jas.

4. Valstybės narės pateikia Komisijai visą būtiną informaciją ir imasi bet kokių priemonių, galinčių palengvinti patikrinimus, įskaitant Komisijos ar Europos Audito Rūmų atliekamus patikrinimus vietoje, kuriuos Komisija laiko reikalingais kontroliuoti Bendrijos teikiamą finansavimą. Valstybės narės praneša Komisijai apie bet kokias dėl to priimtas priemones.

5. Išsamios taisyklės dėl 1–4 dalių įgyvendinimo nustatomos 17 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

15 straipsnis

1. Valstybės narės kasmet per paskirtas institucijas ir agentūras siunčia Komisijai duomenis, surinktus pagal programą, ir ataskaitą apie juos.

Siunčiant duomenis, pateikiama geografinė nuoroda ir jie perduodami Komisijai kompiuterinėmis telekomunikacinėmis priemonėmis ir (arba) taikant elektroninę technologiją. Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, nustato formą ir aprašus, būtinus tokiam perdavimui atlikti.

<...>

4. Išsamios taisyklės dėl pirmosios–ketvirtosios pastraipų įgyvendinimo nustatomos 17 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

16 straipsnis

<...>

3. Kiekviena valstybė narė parengia ataskaitą apie nacionalinę situaciją dėl būklės monitoringo, nurodyto 6 straipsnio 3 dalyje, kai šis yra nustatomas.

Gairės dėl ataskaitos įteikimo ir būtino laikotarpio nustatomos 17 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka."

23 Priėmus „Forest Focus" reglamentą, Komisija paskelbė deklaraciją, kurioje nurodė:

„Atsižvelgiant į tai, kad pasiūlyme išdėstytos programos įgyvendinimo priemonės turi didelį poveikį biudžetui, Komisija mano, kad jos turėtų būti priimtos pagal valdymo procedūrą."

Dėl ieškinio

24 Grįsdama savo ieškinį Komisija nurodė vienintelį pagrindą, t. y., kad Parlamentas ir Taryba nesilaikė pareigos motyvuoti.

Komisijos argumentai

25 Komisija mano, kad nebuvo laikomasi antrojo komitologijos sprendimo 2 straipsnyje nustatytų kriterijų.

26 Komisijos manymu, įgyvendinimo priemonės, priimamos pagal „Forest Focus" reglamentą, yra valdymo priemonės, susijusios su veiksmų programa. Be to, Bendrijos programoms įgyvendinti iš esmės taikoma tik valdymo procedūra arba prireikus – patariamoji procedūra.

27 Dėl programos įgyvendinimo ji tvirtina, kad vykdymo priemonės, netgi bendrai suformuluotos ir glaudžiai susijusios su šios programos įgyvendinimu bei valdymu, patenka į antrojo komitologijos sprendimo 2 straipsnio a punkto taikymo sritį.

28 Komisija mano, kad reguliavimo komiteto pagal šio sprendimo 2 straipsnio b punktą priimamos priemonės numato ne tik pačių augalų, bet ir vartotojų apsaugą, nesvarbu, ar augalai suvartojami tiesiogiai ar netiesiogiai per gyvūnus. Parlamento

akto įgyvendinimo priemonės, kurių pagrindinis tikslas, koks šioje byloje, yra aplinkos, o ne žemės ūkio apsauga, negalėtų būti laikomos augalų saugos užtikrinimo priemonėmis. Juo labiau, kad pagal „Forest Focus" reglamentą priimamos vykdymo priemonės susijusios ne su pačiais miškais, o su veiklos, kuri gali būti finansuojama iš Bendrijos biudžeto, įgyvendinimo valdymo tvarka.

29 Komisija priduria, kad „Forest Focus" reglamente numatytos priemonės yra lygiai tokio pačio pobūdžio kaip ir numatytosios 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1655/2000 dėl aplinkos finansinio instrumento (LIFE) (OL L 192, p. 1, toliau – LIFE reglamentas), kurį Teisingumo Teismas nagrinėjo 2003 m. sausio 21 d. Sprendime *Komisija prieš Parlamentą ir Tarybą*, vadinamame *LIFE* (C-378/00, Rink. p. I-937).

30 Komisija, remdamasi minėto sprendimo *LIFE* 53 ir 54 punktais, tvirtina, kad tikslui logiškiau bei tinkamiau pasirinkti komiteto tipą kiltų grėsmė, jeigu Bendrijos įstatymų leidėjas, priimdamas pagrindinę priemonę, suteikiančią Komisijai įgyvendinimo įgaliojimus, galėtų nenurodydamas priežasčių nesilaikyti antrame komitologijos sprendime nustatytų kriterijų.

31 Ji mano, kad papildyta žodžiais „bendrojo pobūdžio" „Forest Focus" reglamento dvidešimt ketvirta konstatuojamoji dalis neturi jokio kito aspekto motyvavimo požiūriu, palyginti su įprasta konstatuojamąja dalimi, esančia visuose komitologijos procedūrą numatančiuose aktuose. Todėl buvo pažeista Tarybos ir Parlamento pareiga motyvuoti sprendimą pasirinkti kitą, antrojo komitolgijos sprendimo 2 straipsnyje numatytų kriterijų neatitinkančią, procedūrą.

Teisingumo Teismo vertinimas

32 Iš minėto sprendimo *LIFE* 49 ir 56 punktų matyti, kad nors antrojo komitologijos sprendimo 2 straipsnyje numatyti kriterijai nėra privalomojo pobūdžio, jei Bendrijos įstatymų leidėjas nesilaiko šių kriterijų pasirinkdamas komiteto procedūrą, jis privalo savo pasirinkimą motyvuoti.

33 Taigi pirmiausia reikia išnagrinėti, ar šioje byloje Bendrijos įstatymų leidėjo pasirinkimas atitinka šio sprendimo 2 straipsnio b punkte numatytus kriterijus.

34 Pagal šios nuostatos pirmąją pastraipą bendrojo pobūdžio priemonės, skirtos esminėms pagrindinės priemonės nuostatoms taikyti, turėtų būti priimamos taikant reguliavimo procedūrą.

35 Šią sąvoką reikia palyginti su „valdymo priemonių" sąvoka antrojo komitologijos sprendimo 2 straipsnio a punkto prasme. Tokios valdymo priemonės apima su didesnių biudžeto išteklių reikalaujančių programų įgyvendinimu susijusias priemones.

36 Šiuo atžvilgiu primintina, kad antrasis komitologijos sprendimas buvo priimtas remiantis EB 202 straipsnio trečia įtrauka.

37 Įgyvendinimo sąvoka šio straipsnio prasme apima įgyvendinimo taisyklių parengimą ir taisyklių taikymą konkretiems atvejams, priimant individualaus taikymo aktus (žr. 1989 m. spalio 24 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, 16/88, Rink. p. 3457, 11 punktą).

38 Nors individualaus taikymo priemonėms gali būti taikomas tik antrojo komitologijos sprendimo 2 straipsnio a punktas, bendrojo pobūdžio priemonės gali patekti į šio straipsnio abiejų punktų taikymo sritis.

39 Be to, minėto sprendimo *LIFE* 61 punkte Teisingumo Teismas rėmėsi generalinio advokato išvada, pagal kurią gairės, nustatančios projektų finansavimo pagal nagrinėjamą programą sąlygas, buvo glaudžiai susijusios su šios programos įgyvendinimu ir nebuvo „bendrojo pobūdžio priemonės, skirtos esminėms pagrindinės priemonės nuostatoms taikyti" antrojo komitologijos sprendimo 2 straipsnio b punkto prasme. Teisingumo Teismas nustatė, kad jos yra valdymo priemonės susijusios su programos įgyvendinimu šio sprendimo 2 straipsnio a punkto prasme.

40 Siekiant nustatyti šio straipsnio pirmų dviejų punktų taikymo sritis, reikia priminti dvi juose numatytas procedūras. Valdymo procedūra suteikia mažesnį vaidmenį Tarybai nei reguliavimo procedūra. Be to, skirtingai nei pirmoji, antroji tam tikromis sąlygomis numato Parlamento dalyvavimą.

41 Atsižvelgiant į šiuos skirtumus, „valdymo priemonėmis, skirtomis programoms įgyvendinti", antrojo komitologijos sprendimo 2 straipsnio a punkto prasme reikia laikyti, pirma, šiam tikslui priimtas individualaus pobūdžio priemones (žr. šiuo aspektu minėto sprendimo *Komisija prieš Tarybą* 15 ir 18 punktus) ir, antra, bendrojo pobūdžio priemones, kurios su jomis tiesiogiai susijusios ir kurios patenka į pačioje pagrindinėje priemonėje pakankamai išplėtotą taikymo sritį.

42 „Forest Focus“ reglamente numatyta programa aiškiai yra Bendrijos programa, kaip tai matyti ir iš šio reglamento aštuonioliktos konstatuojamosios dalies.

43 Vis dėlto Taryba galėjo pagrįstai manyti, jog kai kurios esminės „Forest Focus“ programos dalys dar nėra pakankamai išplėtotos „Forest Focus“ reglamente, kad galėtų būti bendrojo pobūdžio priemonėmis, priimtomis kaip valdymo priemonės, susijusios su programų įgyvendinimu:

— monitoringas ir programos tobulinimo bei plėtros priemonės, numatytos „Forest Focus“ reglamento 4 straipsnio 2 dalyje, 5 straipsnio 5 dalyje, 6 straipsnio 4 dalyje ir 7 straipsnio 3 dalyje;

— nuostatos, susijusios su nacionalinėmis programomis, kurioms pagal šio reglamento 8 straipsnio 6 dalį nustatomos išsamios taisyklės, atsižvelgiant į nacionalinius, Europos ir tarptautinius monitoringo mechanizmus, siekiant išvengti bet kokios papildomos administravimo prievolės;

— mokslinė patariamoji grupė, numatyta to paties reglamento 9 straipsnio 6 dalyje;

— vadovai, nustatantys monitoringo metodus, numatyti šio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje;

— privačių subjektų, kuriuos valstybės narės paskiria įstaigomis, kompetentingomis vadovauti veiklai, vykdomai pagal patvirtintas nacionalines programas, patvirtinimo sąlygos, kurios turi būti numatytos pagal „Forest Focus“ reglamento 14 straipsnio 5 dalį priimtose išsamiose taisyklėse;

— toje pačioje nuostatoje numatytas bendras programos valdymas ir valstybių narių vykdomas Bendrijos įnašų valdymas, ir

— pagal šio reglamento 15 straipsnio 1 dalį ir 16 straipsnio 3 dalį valstybėms narėms tenkanti pareiga informuoti, kuri skirta skatinti integruotą duomenų įvertinimą Bendrijoje bei sudaryti sąlygas programos veiksmingumui kontroliuoti ir kurios turinį turi patikslinti atitinkamai taikymo priemonės, remiantis šio reglamento 15 straipsnio 4 dalimi, bei gairės, remiantis to paties reglamento 16 straipsnio 3 dalimi.

44 Priešingai nei tvirtina Komisija, minėtas sprendimas *LIFE* neleidžia daryti išvados, kad visos šioje byloje nagrinėjamos priemonės yra valdymo priemonės, susijusios su programų įgyvendinimu. Iš tiesų sprendime *LIFE* Bendrijos įstatymų leidėjas labai tiksliai apibrėžė principus, pagal kuriuos Komisija, valstybių narių pasiūlymu, gali patvirtinti projektus, kuriems skiriama parama. Priimdamas „Forest Focus“ reglamentą, jis tik parengė labai plačią ir bendro pobūdžio pagrindų programą. Be to, iš pirmesnio punkto aišku, kad kalbama apie specifinės sistemos plėtojimą, o ne apie jau aiškiai nustatytų dalių įgyvendinimą.

45 Iš išdėstytų argumentų matyti, kad šioje byloje Bendrijos įstatymų leidėjas nenukrypo nuo antrojo komitologijos sprendimo 2 straipsnyje numatytų kriterijų. Todėl jis neturėjo motyvuoti komiteto procedūros pagal „Forest Focus“ reglamento 17 straipsnio 2 dalį pasirinkimo.

46 Todėl Komisijos ieškinys atmestinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

47 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Parlamentas ir Taryba prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas, o Komisija pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti. Remiantis to paties straipsnio 4 dalimi Ispanijos Karalystė ir Suomijos Respublika pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

3. Ispanijos Karalystė ir Suomijos Respublika pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.